

Lopen lang de Angstel

Kijkpunten

Kijkpunt 1: De Angstel

Al eeuwenlang voert de Angstel het overtallige water uit het omringende veengebied af richting de Zuiderzee. Ooit was dit slanke riviertje een natuurlijke voortzetting van de Aa, een zijarm van de Vecht. Net als de Vecht vormde de Angstel een belangrijke schakel in de vaarroute tussen Amsterdam en Utrecht. Toen het traject tussen Ter Aa en de Vecht in de 13^e eeuw verzandde, groef men de Stadswetering als nieuwe verbinding. In 1446 werd deze vervangen door de Nieuwe Wetering, voorzien van een sluis, waardoor goederen niet langer hoefden te worden overgeslagen. Vanaf dat moment gaat de Nieuwe Wetering bij de Oukoper Molen ongemerkt over in de Angstel. Een overgang die je nu nog ziet aan het riviernaambord. Op de ene kant staat Angstel en op de andere kant Nieuwe Wetering.

Kijkpunt 2: Sporen uit het verleden

Lopend langs de Angstel kom je een paar opvallende witte huizen tegen. Het zijn voormalige baanwachterswoningen - stille getuigen van de spoorlijn Amstelveen – Nieuwersluis, onderdeel van het grotere netwerk van de Haarlemmermeerspoorlijnen. Aan het Amsterdam – Rijnkanaal, waar nu het viaduct over de Nieuwe Wetering ligt, bevond zich station Nieuwersluis. Hier splitste de lijn naar Vinkeveen zich af van de hoofdroute Amsterdam - Utrecht. Voor de dorpen rond de Vinkeveense Plassen was dit een enorme verandering. Waar ze eerst geïsoleerd lagen tussen water en veen, bracht de trein ineens een verbinding tot stand met de rest van Nederland.

In de jaren 30 begon de klad erin te komen. Door de economische crisis en de opkomst van busvervoer daalde het aantal reizigers. In 1950 stopte het reizigersvervoer. Tot juni 1986 reden er nog af en toe goederentreinen, vooral voor de aanvoer van materialen voor de aanleg van de Schiphollijn.

Na de sluiting werd het spoor opgebroken. Wat bleef zijn de kaarsrechte tracés in het landschap, karakteristieke baanwachterswoningen en een aantal kleine stationnetjes.

Kijkpunt 3: Ridderhofstad Loenersloot

Zodra je de ophaalbrug overgaat, stap je een andere tijd binnen. Hier, in het moerassige land langs de Angstel, verrees in de 13e eeuw een stoere verdedigingstoren. Vanuit deze ridderhofstad bestuurden de heren Van Loenersloot met harde hand het omliggende gebied.

Vooraf kasteelheer Splinter kreeg een beruchte naam door zijn roofridderpraktijken.

Gaandeweg verloor het kasteel zijn militaire functie en namen verschillende adellijke families er hun intrek. Rond 1770 liet Andries Jan Strick van Linschoten het geheel verbouwen tot een luxe buitenplaats, bedoeld als zomerverblijf.

Het kasteelpark is eind 18^e eeuw aangelegd met waterpartijen, bruggetjes en kronkelende paadjes. Tussen de oude bomen staan vier bunkers, die tijdens de Tweede Wereldoorlog zijn gebouwd om dienst te doen als groepsschuilplaatsen. Een oorlogsmonument herinnert aan de dramatische gebeurtenissen die zich in de laatste oorlogsmaanden bij kasteel Loenersloot hebben afgespeeld.

